

ПАМЕТЕН ЛИСТ

2 юни 1968 ГОДИНА
БРОЙ ЕДИНСТВЕН

ИЗДАВАТ: ОБЩИНСКИЯТ КОМИТЕТ НА БКП, ОБЩИНСКИЯТ НАРОДЕН СЪВЕТ, ОБЩИНСКИЯТ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ И ОБЩИНСКИЯТ КОМИТЕТ НА ДКМС В С. ГРОЗДОВО, ВАРНЕНСКО.

НЕГОВИЯТ ГЕРОИЧЕН ПОДВИГ Е ПРИМЕР ЗА ВДЪХНОВЕНИЕ

ТОДОР СТОЙЧЕВ
първи секретар на ОК на БКП

Героична и славна е историята на българския народ. Безброй са свидните жертви, които той даде в борбата против мракобесието и фашизма, за свобода и социални правдини. Със златни букви в нашата история са записани имената на Ботев и Левски, Раковски и Каравелов, на Караджата и Хаджи Димитър... Вечно живи ще останат в паметта на народа светлите образи на Антон Иванов, Цветко Радоинов, Александър Стамболийски, Йорданка Николова и хилядите народни синове и дъщери, загинали за свободата на Родината, чиято светла памет чувствуваме на 2 юни.

В епичните борби на нашия народ има дял и населението на борческия Варненски край. В най-новата история на борбите на Партията и народа против капитализма и фашизма действат на партизанските чети на Георги Петлев и на Гроздво Желев, на отряд „Васил Левски“ заемат особено място. Героизмът и себеприщането на славните партизани и техните командири вдъхновяваха и окриляха трудещите се в ония тежки години на съпротивителната борба, която во деше Партията.

За населението от Камчийския край под визите на партизанската чета „Народна дума“, чийто прославен командир бе Гроздво Желев, ще останат записани в паметта на младите и старите и ще ги импулсират да служат всеотдайно на Партията и народа. Името на Гроздво Желев винаги ще бъде пример за вдъхновение, за гореща любов към партията и народа, към братския Съветски съюз.

Гроздво Желев беше не само изтъкнат и смел партизански командир, но и предан син на Партията. Околния комитет му възлага да завежда военната работа и да ръководи бойните групи в Провадийска околия. С тази отговорна задача той се справя достойно. През 1942 година в Камчийския край имаше вече гъста мрежа от бойни групи и нелегални квартири. След станалия провал Гроздво успява да се измъкне от полицейската клопка и да премине в нелегалност. Окръжният комитет на Партията му възлага да организира саботажни действия в околията. Заедно с Цоньо Тодоров, изпълнявайки партийните указания, те възстановяват връзките на Партията след провала и създават първата партизанска чета в Камчийския край. Със съдействието на ятаци и помагачи четата направи бункер в дебрите на Балка

на, в който по-късно тя, начело с Гроздво Желев, прояви чудеса от героизъм.

Животът на Гроздво е пример за поколенията как предано да се служи на Партията и народа. Изпълненето на отговорни партийни поръчения в трудната и сложна нелегална обстановка, уменията му да изведе от обсадата на бункера партизанската чета, сражението му с полицейските преследвачи до последна капка кръв, нарежда неговото име и подвиг между най-смелите и най-до стойните.

Онова, за което мечтаха, бориха се и от дадоха своя живот Гроздво Желев, Цоньо Тодоров, Георги Стоянов и хилядите народни синове и дъщери, днес, под ръководството на Българската комунистическа партия, се претворява в дела. Варненски окръг се превърна в цветущ кът на социалистическа България. Израснаха големи заводи в Девненската низина, коренно се измени обликът на Варна, благоустрояват се родните села. В просторните кооперативни поля, по стронтелините скелци, по фабрики и заводи — навсякъде кипи възторжен и вдъхновен труд за благо на народа.

Паметникът, който народната власт издига на, е ярък израз на голяма признателност към живота и безсмъртното дело на партизанския командир-герой. Но още по-светъл паметник за овековечаване подвига на Гроздво Желев и неговите другари са трудовите дела на гроздвовци. Днес Камчийския край се превърна в китна градина. Само след няколко години укротените води на Камчия ще дават животелна влага за още хиляди декари плодородна земя. Издигат се корпусите на модерния керамичен завод, изменя се обликът на селата. Гроздво се превърна в благо устроено селище, в центъра на което в скоро време ще бъде завършена и модерната сграда на народното читалище.

Паметникът, който днес откриваме, ни да дължава още повече. С ентузиазма и себеприщането на човека от белокаменната плоча трябва да изпълняваме всички задачи, които ни поставя Партията и народното правителство. Нека високо вдигнатата ръка на Гроздво Желев да зове към неуморен труд, за осъществяване програмата на Партията, за още по-тясно сплотяване около нейния Централен комитет — най-сигурната гаранция, че мечтите на хилядите паднали за свободата ще се претворят в дела.

ТАЧИМ ПАМЕТТА НА ГЕРОИТЕ

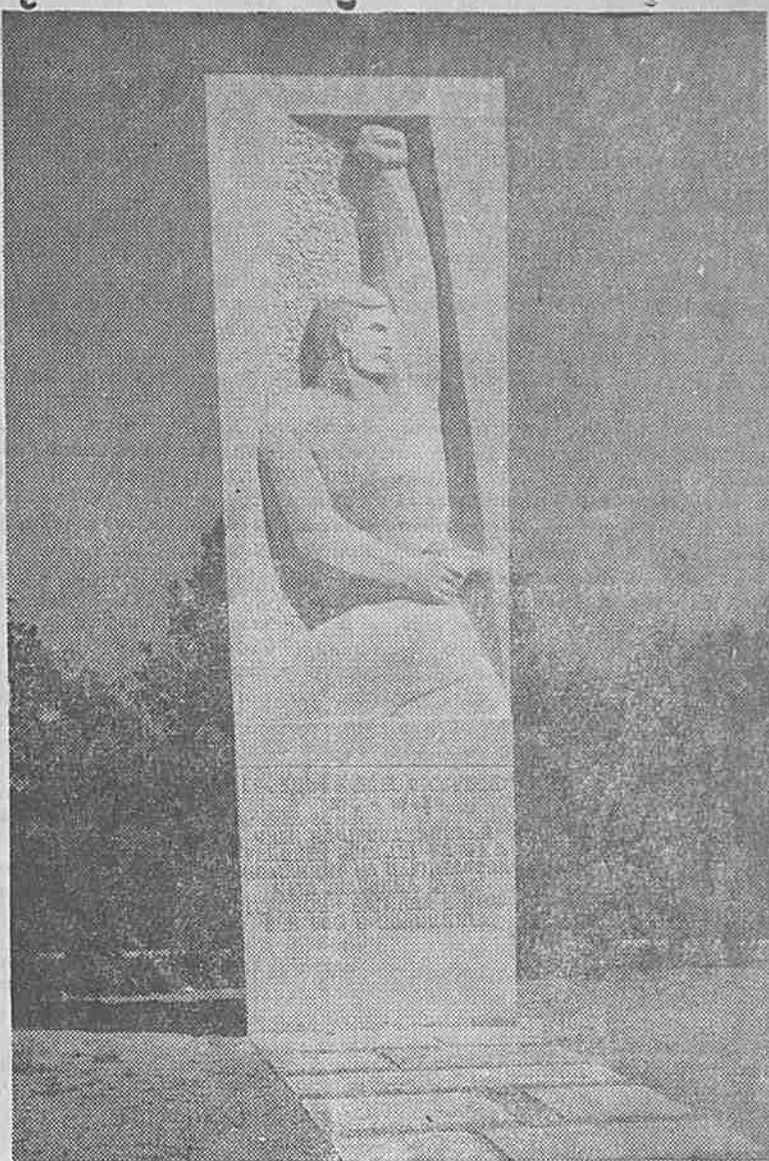
Село Гроздво взе името на безсмъртния партизански командир Гроздво Желев. Изрече ли се това име, в паметта на човека изплуват битки, сражения, борба... А тези, които познават Гроздво, си го представят все така добродушен: с малките — малък, с големите — голям, с много пламък в очите, с голям и добро сърце, със силна, сякаш желязна воля.

Инициативата да се издигне паметник за овековечаване делото на Гроздво излезе от обществените организации, от хората, които най-близко работиха с него, от цялото село.

И ето, в дните на двадесет и шест годишнината от неговата героична гибел мечтаха се превърна в дело. На централния площад, до парка, където се кръстосват асфалтираните пътища, недалеч от коритото на река Камчия, се издига барелефът на Гроздво Желев.

Върху близо шест метра висока каменна плоча със ширина 1.50 метра скулптурът Альона Кафеджийски и каменodelецът Иван Монов са изобразили Гроздво такъв, какъвто си беше — готов на всичко. Вдигнал високо овитата в юмрук лява ръка, стиснал здраво пистолет в дясната, изправен, той отново зове на въоръжена борба.

Един паметник, който ще разказва на поколенията за историята на един борчески край.

Паметник на Гроздво Желев

ЛЕГЕНДАРЕН ГЕРОЙ НА ПАРТИЯТА

Генерал-лейтенант ДЕМИР БОРАЧЕВ

В дъбовата гора някои дървета растат по-приви и по-сладки от другите. Като пият земните жизнени сокове, те се вкореняват дълбоко в земята, гъди и изви сиват своите върхове, оформят се като мощни и несломни от бурите великани.

Такива — дълбоко вкоренили се в народните недра, непокланителни от бурите — бе и нашият незабравим и непрежалим Корубов.

Напълно удачно е да сравним Гроздво Желев с Горкиевия Данко. Като Данко той бе извадил сърцето си, възпламенено от великия патос на комунистическите идеи, от любовта му към трудолюбивите хора и към първото социалистическо отечество — СССР, и смело и мъжествено вървеше напред като бойно червено знаме, като зов за борба, като изявил идеал за младежта — прекрасен комунист и другар.

Човек се затруднява, когато иска да посочи най-характерните положителни черти на Гроздво. Та той и в големото, и в малкото беше самобитен, оригинален, партисен.

Гроздво беше дълбоко убеден в победата на комунизма пролетарски борей. Думата на БКП, нейните указания и решения бяха за него заповед, закон. Той ги изпълняваше с любов, със своята специфична Гроздвова усмивка. Когато започна големият провадийски провал през 1942 г., без колебание мина в нелегалност. Когато трябваше да установи връзка с оцелелите другари, смело отиваше на най-рисковани посещения.

Корубов беше страстен революционер. Когато след провала трябваше да възстановяваме партийната организация, да подбираме кадри, той извърши огромна алатолска работа. Много голям дял за възстановяване връзките на партийната и младежката организация има той.

Гроздво изпълняваше всички тежки задачи като верен воин на партията, със съзнанието, че е боец от непобедимата Съветска армия.

Той беше едно чудесно съчетание на закален в суровата борба революционер и сърдечен, нежен другар.

Обичаше трудовите хора. У него тази любов извираше дълбоко от сърцето. Заради тази негова комунистическа хуманност другарите и трудолюбивите хора го обичаха, пазаха и му помагаша. Много го обичаха козари, свинари, овчари, дървари, които срещаме в Балкана, а часове не можеха да се откъснат от него.

За някои хора казват: „Млад, но мъдър“. Това във висока степен важи за Гроздво. Той беше мъдър не по години си. Разсъдлив. Прегледаше плюсовете и минусите. Затуй всякога вземаше правилно решение. Бързо се ориентираше какъв е себеседникът, дали случайно срещнатият човек.

ки срещнат. Само след броени минути той е вече приятел с нов възпознатия. И последният му доверия своите мисли и мечти. С атланто право можем да кажем, че той беше прекрасен масовик, без дистанция към трудовите хора.

И заедно с това пленяваше хората.

ГРОЗДВО ЖЕЛЕВ

рата със своята скромност и непретенциозност. Спомням си много случаи, когато сме ходили у наши ятаци. С туршия ни нагостят. Той хвали хазийката, че е направил такава чудесна туршия. И казват (нашите връзки и ятаци) ни кажат пак да отидем.

За да достави храна за гладувалите след провала партизани, пренасяше от десетки километри тежък товар брашно. Когато стро яхме бункера, той, изпокъсан, изподраскан, жален, мокър до костите, с цървул само на единия крак, с небивало упорство и себеприщане носеше тежките дървета отдалеч, през дълбоките оврази.

Корубов беше отличен конспиратор. Той предвиждаше ходове на врага. С някакво негово чувство предугаждаше де може да има засада. Особено много му помагаше отличното познаване на Балкана. Той можеше да имитира големия балкански бухал и десетки птички. От тогава почти до 9 септември 1944 г. остана паролът — кръстът на кълвач (търя, де си) и песен на славеи (тук съм).

Като дисциплиниран комунист-партизанин, Гроздво Желев беше дисциплиниран както при изпълнение на големите задачи, така и в ежедневието. Той всеки ден сутрин и вечер почистваше оръжието си. След изпълнение на за дача, в какъвто и късен час да се върне, колкото и уморен да е, най-напред си почистваше оръжието. Ръководеше се от правилото: „Грижи се за оръжието, за да се грижи и то за теб“. Оръжието е първи другар на партизанина.

за делото на партията. Той вярно обичаше другарите си, борците, честните дружинници. Но той със страшна сила мразеше паролните врагове — капиталистите. Всякога подхождаше масово, партийно. „В Ракован (село Гроздво) — казваше той, — враг номер едно е фабрикантът Кемичиев.“

Гроздво беше най-добрият стрелец между нас. С карабина на 100 метра той събираще трите попадения в габарит 10 см в диаметър. Затуй в неравен бойна с Синдел той улучи трима джандари в мърсните чела.

Корубов непрестанно и учорито се учеше. Рядко съм срещал другар с таква широки интереси, с такава жажда за знания.

Надарен с остър и проникателен ум, с юнашко, благородно сърце, с широка душа, с родената в неволите и пораснала в суровата борба ненавист към тиранията, Гроздво Желев беше прекрасен комунист, който за партията, за работническата класа и трудещите се не се спираше пред никакви трудности и опасности, готов всякога да даде живота си.

Всяка задача той изпълняваше с жар, творчески, докрай.

Самоотверженият и мъжественият Корубов особено ярко прояви всичките си качества на пролетарски революционер в тежките дни от 3 до 9 февруари 1943 г. Като командир, носещ заедно с политкомисаря Цоньо отговорността за живота на четата, Гроздво проявява изумителни качества на бие командир — храброст, пресметливост, тактическа хитрост. Под негово командване партизанската чета „Народна дума“ цял ден се би с многобройния враг при крайно неизгодни за нея условия — тя бе заварена и воли боя в бункера.

Когато предателят Нойко извърши юдиското си дело в с. Аврен, Гроздво апелира към другарите (вече без прекрасния Цоньо) да взрвят и действуват до край заедно. В този бой храбрият командир записа своето име със златни букви в партизанската война. Той се нареди сред легендарните герои на партията и народа.

Гроздво Желев, а редом с него Цоньо Тодоров и Георги Стоянов и днес са в нашите първи редици — със своя героичен подвиг зоват за трудови подвизи в строителството на социализма и ако се наложи — да отстояваме нашите велики завоевания и още по-велики същевен перспективни — комунизма.

Като тях да бъдем твърдокаменни борци за делото на БКП и КПСС, за делото на социализма и комунизма! Като тях да растем пламенни социалистически патриоти и пролетарски интернационалисти!

Гроздво беше възторжен борец

ЦОНЬО ТОДОРОВ

През пролетта на 1942 година Цоньо е арестуван, но успява да избяга от ръцете на първа полиция. Заживява нелегално и всецяло се отдава на партийна работа. Той е политкомисар на партизанската чета „Народна дума“.

В еднодневното сражение с полицията, при откриването на бункера, Цоньо е тежко ранен в ръката. Не можал да продължи повече. Другарите му отведоха това, простили се с него завинаги и го оставили в един плевник в с. Горен чифлик. При преместване от един ятак в друг, Цоньо е предаден на полицията. След сражение с врага, верен на партизанската клетва, той слага край на героичния си живот на 8 февруари 1943 година.

ПО НЕУВАХВАЩИТЕ СЛЕДИ НА РЕВОЛЮЦИОННАТА БОРБА

Навършиха се 25 години от разкриването и разгрома на първата партизанска чета в камчийския край „Народна дума“ с командир ГРОЗДВО ЖЕЛЕВ. Цял ден партизаниите ГРОЗДВО ЖЕЛЕВ, ЦОНЬО ТОДОРОВ, ГЕОРГИ СТОЯНОВ, ДИМИТЪР МАВРОВ и ВЪЛЧО МЕРЖАНСКИ водят ожесточена стрелба с многочисленния противник и успяват да го надхитрят и да се измъкнат от обсадения бункер. След няколкодневно скитане из селските села полицията отново попада по следите им.

В тази неравна борба героически загинаха ГРОЗДВО ЖЕЛЕВ, ЦОНЬО ТОДОРОВ и ГЕОРГИ СТОЯНОВ (Вергил).

ГЕОРГИ СТОЯНОВ
(ВЕРГИЛ)

Разкъсвайки полицейския кордон, на 3 февруари 1943 год. партизаните напускат бункера. След няколкодневно скитане предателят от село Аврен отчово ги предава на полицията. В ожесточено сражение с преследвачите Вергил намира своята героиска смърт в околностите на селото на 9 февруари 1943 година.

